

శ్రీ వేమన ఆంధ్రభాషాముఖము

రాజు శ్రీమహారాజు

87

ఆంధ్ర సంఖ్య 602

నామము

భాగము

సత్యతత్వము

శ్రీ శ్రీ విరచితము

శ్రీ

శ్రీరస్తు

౧౬

విజ్ఞప్తి

మహాశయ లారా

నెటిక సమారు రెండవండల సంవత్సరములకు
పూర్వదగు మాటూరు వెంకటేశంగారు (1 బుధమనోల్లాస
శతకము 2 రామాజానకీనాయకా అనుశతకము 3 మాటూ
రివాస శతకము 4 మాటూరి చన్న కేశవశతకము 5 రాయ
పట్న పురవాస వేణుగోపాలదేవ యను నీయైదు శతకము
లను రచించిరి) యీ శతకములు కేవల భక్తరస ప్రాధాన్య
ముగా తేట తెలుగున యొప్పారుచున్నయవి వీటినిమా
వెళ్లు తిరిగి ప్రతులుగా వ్రాయుటచే కొంతశైధిల మొం
డుటయు నక్కడక్కడ పదస్ఫూర్తిలోములు జరుగుటచే
తిరిగి యొనగూర్చిన శ్రీమా శేషాద్రి వెంకటకవిగారికిని,
యీ పుస్తకముల సరిపాచిన శ్రీమా కోర్కొండబట్టరు
వెంకట కృష్ణమాచార్యులవారికిని, మ॥ రా॥ శ్రీ॥ మాటూరి
లక్ష్మీనృసింహారావు గారికిని నాకృతజ్ఞతాపూర్వక వంద
నముల వర్పించుచున్నాడను

ప్రస్తుతము (1 రామాజానకీనాయకా 2 మాటూరి
వాస) అను నీరెండుశతకముల నచ్చొత్తింప గలందులకు

శ్రీమద్రామాయకావ్యము

జానకీ నాయక శతకము

శా శ్రీరామా రవివంశజా రముపతీ సీతేశ శ్రీరామనా
తారేశాయతసార చారువదనా దాక్షిణ్యరత్నాకరా
మారీచాదిసమస్తదైత్యహరణా మార్తాండకోటిప్రభా
మారారి ప్రముఖామరాళినుత రామా జానకీనాయకా

శా రామా! రామ! కృపాసముద్ర రఘువీరా! ధారువ
స్థభా! సోమాబ్జప్రియకోటితేజ! రవివంశోద్ధార! శ్రీరా
మవా! శ్రీమాటూరిపురీశ కృష్ణ! కమలాచిత్రాబభ్రం
గంబయి! మ్మామా కోరిక లన్నియున్నిపుడు రామా!
జానకీనాయకా

౨

మ నినువర్ణింపగ నెంతవాడ మదిలో నీపాదపద్మంబులే
ననిశంబున్నతథక్తితోఁ దలఁతు నాయందుంగృహం జూప
వే! నిను వర్ణింపగ శక్తిహీనుడను నా నేర్పేర్పడక బ
ద్యముల్! మనసొప్పక రచియించి నీ కిడుదు రామా
జానకీనాయకా

౩

మ చదువుల్మిక్కిలి నేర్వలేదు జవముల్సల్పంగనేనేర నీ
పదపద్మంబులునమ్మినాడ మదిలో పాపఘ్న సర్వేశ నా!
రదమానిస్తుత రామ భూరమణ రారా యంచుఁ గీర్తిం
తు న! మృదముంబొందుచు నన్నుగావు మిఁక రామా
జానకీనాయకా

౪

మ కరినింబ్రోచినభంగి నిండ్రతనయన్ గన్గొన్నచందంబు
నన్ | మఱియాద్రాపదిగాచరీతి ధ్రువు సన్మానించుబా
వంబునన్ | గుఱిగా ధీష్ణునిజూచుపోలిక ననుం గూడం
గృహజూడవే! మరియాదల్ల నకుంఠభక్తునెడ రామా జా
నకీనాయకా శ్లో

మ సిరులన్ నమ్మగలేదు, భూమిపతులన్ సేవింపబోలేదు
ని | న్నెఱుంగన్ నేరని దుష్టమానవులతో నింపెంతగావ
చ్చినన్ | మురియన్ లేదు, సమస్తభంగులను నిన్నన్
నమ్మి నీనామసం స్మరణజేసెద గావవే దయను
రామా జానకీనాయకా ౬

మ మదిలో నిన్నుదలంచియున్ శరణన్ మన్నించుచం
దంబులున్ | విదితంబై బహుశాస్త్రములైలువఁగా వే
మాఱునిస్వేడినన్ | సదయత్వంబున బ్రావవేమియింక
దోసం బెంతయుం జేసినన్ మదిలో సేవనినమ్మియుం
టిగద రామా జానకీనాయకా ౭

మ కరుణన్ గావవదేమి భక్తునియెడన్ కౌటిల్యమింతేటికన్ |
శరణన్నంతనె శత్రుసోదరున కాచంద్రార్కమానట్టి
యా | వర మేలాగున నిచ్చితో, కపటక్రవ్యాదేశునె
ట్లోమితో మఱపుల్ నాయెడగల్గెనా యిపుడు రామా
జానకీనాయకా ౮

మ నినునేగొల్పెదనంటి నీచరణముల్ సేనమ్మినానంటి నా |
విన యొక్తుల్వినుమంటి దోముల నుద్విగ్మాపూవుమంటిన్
వరం | బనిశంబీమనియంటి, నిన్ విడచి దేవా యన్యుసే

వింశ నా వనముఁ బాయకనిల్వమంటి గద రామా
జానకీనాయకా ౯

మ మఱువంబోకు పరాకుగాకు వరమిమ్మా నాకు నే దైవ
ము—| సరిగారెన్నఁగనికు, నీగుణకథల్ సల్పంగఁబోబోకు
నా మొఱుకూలించుటగొప్పనీకు, నదియేమోయంటి
వానాఁడ నీ! మరియూదల్చనకుండనుండుఁగద రామా
జానకీనాయకా ౧౦

మ మిమునేనమ్మినవాఁడ నాయెడను స్వామీ మున్ను బ్ర
హ్మదునికా | విమలాత్మండగు నవ్వీభీషణుని దెవేంద్రా
ప్రజాకా ద్రౌపదికా | ప్రమదంబిచ్చుచుఁబ్రోచినట్లు నను
సంపావింపు కారుణ్యతకా | మమకారంబులువాసి గొ
ల్పెదను రామా జానకీనాయకా ౧౧

మ అహిశయ్యంబవళించుచుకా గరుడవాహఃరూఢిచే నొప్పు
చుకా | దహనజ్వాలలమించు చక్రమరచేతకాబట్టి దై
త్యేకలకా | బహుభంగికా,దునుమాడి సర్వజగముల్
బాలింతువేవేళ నీ | మహిమంబు గొనియాడనావశమె
రామా జానకీనాయకా ౧౨

—* ద శా వ తా ర ము లు *—

మ నిగమంబుల్గొనిపోవునానుకునితో నీవంబుధికా జొచ్చిన
త్వగతికా వానివధించి కేదచయముల్ వాశీశు క్షింప
వే | పగనాధించి, మహాత్మయచ్యుత పరబ్రహ్మంబవై
నట్టి నీ | దగు మీనాకృతి కేను, మొక్కెదను రామా
జానకీనాయకా ౧౩

శా దేవానీకము రాక్షసు ల్బలిమిచే ధీరాత్ములై మంధర ।
 గ్రావంబు, నృకలించి పాలకడలిన్ గవ్వంబుగాఁద్రచ్చి
 నన్ । బావంబులెడి లోకముల్ భయపడన్ బాలించి
 ఘోరంబవై । మావక్షస్థలి నిల్పవే గరిమ రామా
 జానకీనాయకా ౧౪

మ కనకాక్షుండు వరబ్రభావపటిమన్ గర్వాంధుడై భూమి
 తాఁ । గొని, వారాశినిడాగియున్నయపుడున్, క్రోడ
 స్వరూపంబునన్ దనుజాధీశునిద్రుంచి యెప్పటిగతిన్
 ధాత్రిన్ దగన్ గల్పవే । మనుజాహారకులాటవీదహన
 రామా జానకీనాయకా ౧౫

శా నరసింహాకృతి నుక్కుకంబమునజన్మఁబాచు నత్సు
 గ్రతన్ । కరయుగ్మంబునఁబట్టి హేమకశీవున్ ఖండించి
 శాంతుండవై హరబ్రహ్మాదులు మానిబృందములునిన్నా
 త్మన్ బ్రశంసింపఁగా । మఱి బ్రహ్మాదుని గాచి తీవెకద
 రామా జానకీనాయకా ౧౬

మ మరుగుజ్జుండవునై వటుండవగుచున్ మాధుర్యవాక్యం
 బులం । దరికే మెప్పువహింపఁ బల్కుచు బలిన్ దా
 నంబు మూడడ్డులన్ । బరగన్వేడి గ్రహించిభూమి నభ
 ముల్ పాదద్వయింగప్పి క్ర । మ్మర పాదంబున దైత్యు
 ద్రొంగుతివి రామా జానకీనాయకా ౧౭

మ జనకుఁజంపిన కోపవహ్ని దనరన్ శశ్వత్కురారంబుచే
 జనలోకేశుల నిర్వదాక్కతడవల్ సంధించి వేవేగమే ।
 యనిలో రూపులు మా కశ్యపునకున్ జ్యోదానమున్

జేయవే । మనసోత్సాహముతోడ నిందలఁతు రామా
జానకీనాయకా ౧౮

ఎ మొదటం తాటకిద్రుంచి మానిసవనంబుంగాచి శారీశు
వి । ల్లదియంతఁ దునుమాడి భూసుతవివాహంబాచు
ప్రతాపజ్ఞచే । ముదమొప్ప న్వనభూమి కేగి జగముల్లోదింప
గారావణుఁ । మదిలోభీతిలఁగూల్చువే ధరణి రామా
జానకీనాయకా ౧౯

వ ఒలరామాఖ్యుఁడవై హలాయుధమునం బల్మాఱుదై త్యే
శలం దలఁకద్రుంచి ప్రతాపమొప్పఖలుండండించి
శిష్టావనం । బిలఁ బ్రఖ్యాతిగనల్పి ధర్మములు పెంపే
ర్పాటుగానిల్పి ని । ర్మలక్ష్మీర్తి విలసిల్లి తీవెకద రామా
జానకీనాయకా ౨౦

మ పురముల్కూడుజయింపఁగాఁ దలఁచియుఁ బుద్ధుండవై
నేర్చుకొఁ । బురకాంతల్ ప్రతభంగమానటుల సంబోధింప
శారీశుడుఁ । శరవహ్నిండహియింపఁ డాపురములఁ
సర్వాత్మనీమాయ నీ । మరుఁగెవ్వండెఱుగంగశక్తుఁడగు
రామా జానకీనాయకా ౨౧

మ కలవేశఁ నృపులందఱుంగుమతులై గర్వాంధులై తుచ్చు
లై । ఖలులై ధర్మవిహీనులై పరగుచుఁ గాటిల్యతఁ
బూనఁగాఁ । గలికాఖ్యుఁజనియించి వారి నపుడుఁ
ఖండించి సద్ధర్మముల్ । మలినంబు ల్విడఁగొట్టినిల్పెదవు
రామా జానకీనాయకా ౨౨

శా శ్రీసీతాపతి రాఘవేంద్ర కరుణాసింధుండసత్యవ్రతా
నీసాపెవ్వరులేరటంచు మదిలోనిక్కంబుగా నమ్మితిఁ

నెనేవిచెద నీపద్మాక్షయగళి వేమారునెల్లప్పుడు మా
సామీ ననుభోవ సీకెగ రామా జానకీనాయకా ౨౩
శా నెనీదాసుడనంటి నాకు వరముల్ నీవిమ్మటంటింజుమీ
మీనామంబుతలంతునంటి దయతో మేలీయవేయంటి ని
న్నే నాబుద్ధిని నమి యుంటి కృపకు నీకన్నలేరంటి
యో మాగాధా ననునేమిమ్మటగద రామా జానకీ
నాయకా ౨౪

మ కరుణాసింధుడవండు నిన్ను నది నికటంబంచు నేనమ్మి
నీ । చరణంబులదిజేర్చి వేడితిని లేశంబైన దాక్షిణ్య
మున్ । బొరయన్ జేయ వికేమిచేయవిలయున్ చంద్ర
త్వ నేనెప్పుడున్ మరువ న్నిడదవద్దము ల్మదిని రామా
జానకీనాయకా ౨౫

శా మిమ్మెన్నంగవశంబె ధాతకయినన్ మీవాదపద్మంబు
లన్ । నెమ్మింబుట్టియు లోకపావనియనన్ నీపుత్రిగంగా
నదిన్ । సమ్మోదంబున దా తరింప హరుడున్ చక్కం
దలం దాల్చడే మమ్మున్ భోవగ నీవ యింకెవరు
రామా జానకీనాయకా ౨౬

మ శితికంరుండు సహస్రనామములలో శ్రీరామనామంబు ను
న్నతభక్తి జపించువారిం మహానందంబు శోభిల్లు న ।
ద్దతికన్ మూలమటంచు గొరికని మంత్రం బంతయుంజెప్పె
నా । మతి నీమంత్రరహస్యమున్ దలత రామా జానకీ
నాయకా ౨౭

శా రారా రాఘవ రామచంద్ర కరుణ రంజిల్ల నన్నేలరా
రారా జానకీప్రాణనాథ రఘువీరా నీవే నాదిక్కురా

రా రా నీదయ కేశుపాత్రుడను రా రావయ్య సన్సోబవగా ।
మారాకార సహస్రశీర్షకృప రామా జానకీనాయకా

మ హారబ్రహ్మగులు మానిబృందములు నిన్నాత్మన్నిరూపిం
పలే! కెరుగంజాలక చిత్త్రకాశుడవు లోకేశుండవంచున్
నమ । సకరణంబుల్దగజేసి కాంచిరిగదా సర్వంబు నీవం
చు ని । న్మదినేభంగిని గానగావళమె రామా జానకీ
నాయకా

శా॥ గౌరీనాయక చానఖండన త్రిలోకారాధ్య దైత్యాంత
కాపారాపార విహారశత్రుభయదాపాపఘ్నభక్తప్రియా
వీరాగ్రేసరరాఘవేశ హరి గోవిందా ననన్ గావవే ।
మారెన్నంగనులేరు నీసమము రామా జానకీనాయకా

మ బుగర్వాంఘుని దానశీలుని బలిన్ బంధింపవే పొట్టివై
బలిమిన్ జుపవే రాజులన్ పరసెచే పారుండవై యుగ్ర
తన్ ఖలుడౌరావణుడృంపవే, యవనిజాకాంతుడవై
దేవ ని । ర్మలకీర్తుల్పభవింపజేసిలివి రామా జానకీ నా
యకా

మ నరమాంసాశనసంఘము ల్దివిజున్ దండించిదుష్టాత్ము
లై । పరగన్ వారిని బల్మిచే దునుముచున్ పద్మాక్ష
దేవావళిం । గరుణంబ్రాచితివీవెకావె సుగణా కారు
ణ్యవారాసినీ । మరుగంజొచ్చినవారి కేకొదువ రామా
జానకీనాయకా

శా ॥ నీదాసుడ నీవునాదొరవు యింకెవ్వారినింగొల్తుని ।
న్నేనాయాత్మదలంచువాడనిక నానేరంబులెన్నేనియున్

గానఁ వచ్చినగావగాదగురమాకాంతా'భవల్సేవనే మా
ననప్తములెన్నివచ్చినను రామా జానకీనాయకా 33

మ స్థిరబుద్ధిన్ నినునాశ్రయించి యెపుడున్ చిగ్గూపసర్వేశ
యీ । శ్వర నారాయణ యిందిరాకమణ దేవాభక్త
సంరక్షణ । పరమాత్మా మునిగోటివ్రాజు పరబ్రహ్మం
బవంచుకొమదిన్ । స్మరణజ్ఞ సల్పెదయిముక్తసద్గతిని రామా
జానకీనాయకా 34

శా శ్రీరామా రఘురామరామయని నెనేవెందునీపాదముల్
నీరూపెన్నగజాల గాన దయతో నీవేప్రసన్నుండవై ।
రారాయేమిభయంబురా యనుచు ధారాశంబుగా బల్క
వేమారుంజెప్పకనిన్ను జేరెదను రామాజానకీనాయకా॥

మ పదునాల్గో భువనంబులు సుఖరతిం బాటిల్లెనిబాజులో
మెదలన్ నీవుధరించికాచెదవు స్వామీ నీకు దానండనీ ।
బదులేలేరని భర్తవీవె యనుచుం భక్తకృమృదంగధ్వనిన్
మదమాతంగమునెక్కిసాపెదను రామా జానకీ యకా

మ గురువుల్ శిష్యులఁ గానవచ్చి స్వపదాంగవృత్తంబులున్
గన్నులుం । బొరయన్ మొక్కుమనంగవచ్చు శిరమున్
బూజించి మాకానకల్ । దిలచిమ్మంచనవచ్చుగాని మరి
యాత్మన్ నిన్ను నీమాయ నీ । మరుగు ల్లానగలేరు
పండితులు రామా జానకీనాయకా 35

మ సతతంబున్ ఘనవిద్యలు జదువుచున్ శాస్త్రంబులుం
జూచుచున్ ప్రతిపాదించుచు తత్వమార్గరచనల్ భాషించి
బ్రహ్మంబుగాం । చితిగుంచున్ రుచిపుట్టగా సభలలో

చెప్పంగనే కానిదా | మతినిర్జించిన సౌఖ్యముల్లనరురామా
జానకీనాయకా 35

మ పరమంబైన భవత్కథానుతుల సద్భావంబు సద్వంబు
లన్ | దరుచైతప్పులునున్న పుణ్య మరచేతంగాంతు
రెట్లన్ననన్ | మరయంచు దపమాచరింపు యెరుకన్
మన్నించి మేలియ్యవా | మరువన్ బోకుము యిట్టిచంద
ములు రామా జానకీనాయకా 36

మ శ్రీకందుం డరచేతిపున్కవిడిచెన్ శ్రీదేవిభీక్షుంబిడన్
శ్రీకందుమహేశ్వరాఖ్యదన రన్ సేవించి నీదాసుడై
శ్రీకందుండు దహించె యాత్రిపురముల్ శీఘ్రంబు నీ
ప్రాపునన్ | మాకింకేమిభయంబు నిన్గొలువ రామా
జానకీనాయకా 37

మ ఘనతన్ జెందిరి నీదునామపరనన్ గౌరీశ వాణీశులున్ |
మునులున్ తారకనామజప్యమున నిన్నున్ సీపదాబ్జంబు
లున్ గనియుత్కృష్టమహాశ్మలైరి నిను వేడ్కన్ గొల్చి
నన్ పాపము | ల్మనునే పోవునుకాక భస్మమయి రామా
జానకీనాయకా 38

మ కదలన్ తొకన్ వేయునోళ్ళ నహిలోకస్వామి మిమ్మే
ర్పడన్ | తుదిముట్టన్ నుతియింపలేక నిగిడెన్ దోషఘ్న
నిన్నింక నా | మదిసంస్తుత్యముచేయగావశమె నే మం
దుండ నజ్ఞానుడన్ | మదినేనొక్కటిగంటి మీ శరణు
రామా జానకీనాయకా 39

మ పగనైనన్ పగనైన ప్రాణభయ మాపాదింపగానైన నీ |
దగునామంబు దలంచువారికి యధార్థంబైన పుణ్యంబు

లుం నిగమస్తత్త్వ లబించు నన్న పుకల్ నిక్కంబదె
ట్లన్న న | మృగమంటాశ్రవుజ్ఞాచినట్లరయ రామా జా
నకీనాయకా ౪5

మ జయరామా హరి వాసుదేవ గజరాట్సంతాసవి
చ్చేనా నియతాత్మా యహిశాయి కృష్ణ పరదా ని
త్కుండ లోకేశ శ్రీ యతాచిత్తసరోజభృగమధుదై
త్యంధ్వంససర్వేశ్వరా మయపుత్రీధవకంఠనిర్దిశ రామా
జానకీనాయకా ౪౪

మ చనునె నామొరయాలంచక వృధావాడంబుచుంజేయ
గా | వినుమీభక్తులకొటివాడ నగుదు వేరున్నదే నా
యెడ | అనఘా నన్నతరింపజేయు మిక ని కాత్మం
డ దానుండ నై మనుచున్ నిన్న స్మరించుచుండెదను
రామా జానకీనాయకా ౪౩

శా స్వామీ నీవు పరాకుగాక విచమీ స్వాంత్యమునొచ్చి
గా | నామాటల్ భవదీయదాసుడనుగాన ప్రేమదే
దేవ దే | నా మాగాయక నిన్నెనమ్మితిని నినాడ ననుం
గాచి యి మ్మామోక్షంబు మదీయవాంఛయదె
రామా ౪౨

మ మదిలో నిన్నుదలంచి వేషకొని యేమంటిం దయాసా
గరా | విదురుండాడినభంగ నెనడిగితి వేడ్క వరం
బిచ్చుటల్ | యిదిసీర్క సహజంబకాదె దయతో యి
ప్తంబులదీర్చి నా | మదికి సంతసమంద జేయగదె
రామా జానకీనాయకా ౪౧

మ కరినీకేమిడియుండెనాఁడు చెపుమా ఘటాశ్రవుండేమ
నెన్ | శరత్కల్పాడగ భీష్మదేమయొసఁగెన్ సద్భక్తయున్
దప్పనీ | శరణుజొచ్చినయావిభీషణుడు యేసంబంధియో
నీకు నీమరుగుల్ నీవలపక్షము లైలిసె రామా జానకీ

శా॥ నీసూపంబుఁ తింప శిశ్యమగునే నీపాదపద్మంబులున్ |
జేన్ రామి యహల్యయయ్యెఁబృథివిన్ నీతేశనీమోహ
నా | కారంబీయెడనాకుజూపగదనే కాకుత్స్థవంశోద్భవా |
మారాకారయటం మగొల్పెదను రామా జానకీనాయకా

శా నీపాదాంబుజయుగ్మమున్ దలచెదన్ నీకీర్తనల్పాడెదన్
గోపాలా యదునందనా యనుచు నీకున్ మ్రొక్కెదన్
భక్తతో | నీపేరం బసఁచేయుచున్ గరములన్ నిన్నింక
బూజించెదన్ | చూపాలం గమంపవేయెప్పుడు రామా గీ॥

మ జననంబై యిహలోకసౌఖ్యములచే సంతోషచిత్తుండనె
మనసంసారపయోధిలోముగిసి కాంక్షల్కిక్కిలై మూ
ఢతన్ | నినునెంతై నదలంపలేని నకుడన్, నీచస్వభావుండ
నై | కునుచున్నాడను యేమిజెప్పవలె రామా జానకీ
నాయకా

గీ॥

మ హరి గోవింద ముకుంద కృష్ణ జగధధారాహివిర్యంక
యీ | శ్వర గోపాలక చక్రహస్త కమలేశా రామ నా
రాయణా | మఱిలోకేశ జనార్దనా భవహరా మానీంద్ర
సంసేవితా | మరుఁడెంతైనను రాదు నీమహిమ రామా గీ॥

మ వృధగాజేయకు నాదు మొట్టవిన నిన్వేడన్ పరాకాద
యా | నిధివంచున్ బహునమ్మినానిపుడు నన్నిట్లేచగా

న్యాయమా । విధిరుద్రామరవంద్య నీశరణు రావే నన్ను
రక్షింపవే । మధుసంహార భవత్పదాశ్రయుడ రామా ౧౧
మ బలిపాతాళముకంటదొక్కిన భవత్పాదంబురాకుండెనో ।
అలపాషాణముమీది పాదమిపుడున్నట్లుండెనో గాక నీ ।
విలసత్పాదములేజూపవయ నీవేదిక్కునాకంటి ను ।
మృలికాబెట్టక యిమ్ము వేవరము రామా ౧౨

మ నిను ప్రహ్లాదు లెరుంగలేరనినచో నేనెంతవాడనిన
గన నజానుడ మూఢుడ జడగ లోకస్తుత్య నీపాద
చిం । తనగల్గం గరుణంపవే దయను నిదానండ్లనై యు
ర్విలో । ననుదు నిన్ను దలంచుచు న్మడిని రామా ౧౩
మ తెలియలేరు మహాత్మ నిన్ను మునులు దేవేంద్ర
గుద్రాదులే, వలన నీపదపద్మములేదలచిరో వారెంత
యో శ్రేష్ఠులై, విలసత్కాంతులనొప్పియుండిరో నన
వీక్షించి రక్షించు నే, మలినస్వాంతడగాను దాసుడను
రామా జాననీనాయకా ౧౪

శా శ్రీనారాయణ రామవేంద్ర కరుణాసింధుండగోపాల కా ।
నీ గామామృతసారమీయగదవే నీపాదభృత్తుడనె
నానాపాపచయంబుబాదయ గాన మోక్షంమీయం
గదే । మానాధా శరణంచ వేడితిని రామా ౧౫

మ గురువై దేవుడవై సనాతనుడవై కోదండహస్తుండవై
కరుణానీరధివై జగన్నతుడవై కౌసల్యపుత్రుండవై
నెరి నాతల్లివి తండ్రివై బరగుచు నితలంబు నన్మోవవే
మరుగులైట్టకు నిన్నెనమ్మితిని రామా ౧౬

శా నాపాలగృహగల్గి దొడ్దదొరివై నాతల్లివై తండ్రివై
నాపుణ్యంబులరాశివై ఘనుడవై నన్నాచుదై పంబవై | న
పాప పహమూర్తివై సముడవై న పెన్నిధానంబవై
మాపాలగరుశించిబ్రావగదె రామాజానకీనాయకా ౨౯

మ ఘనసంసారపయోధిదాటుటకుమార్గంబేదియో వేగనే
గనగాజేయగదయ్య యికెవరు నన్నావంగ నీవయ్య ని
న్ననయంబుభజింతునయ్యమరిసీ కాత్తుండ నేనయ్యనీ
మనసుంబెట్టగదియ్య నాగతికి రామాజానకీనాయకా ౩౦

మ అరివడ్వర్గములజయించిసుఖి నై యాత్మన్ నినునీ గొల్చినా
దురితంబుల్ హరియించితిన్ సకలదుర్దోషంబుల బాసితిన్
హరినీదానుడనై తి నింక మది నీధ్యానంబుగావింతు క్ర
మ్మరజన్మంబులనొందకుండగను రామా జానకీనాయకా

మ హరు శైలాత్మజ నాంజనేయు ధ్రువు నయ్యక్రూరునిం
వ్యాసునిన్, గరినిన్ భీష్ముని నారదున్ బలి శుకున్ ఘం
టాశ్రవున్ ద్రౌపదిన్, నరు బ్రహ్మోదు విభీషణుం గొలు
తునో నారాయణాయంచు వే, మరు నీనామము బాయ
కుండుదును రామా జానకీనాయకా ౩౧

మ గతిసీ వేయనినమ్మియుంటియిదియేగంటిన్ మరేచందముల్
మతిహీనుడనుగాన నేనెరుగ రామా నామన వద్దమం
దతికారుణ్యముతోడనిల్వగదెమోహంధ్యంబుల బాసిన
మతిమంతుండనునొచునిన్లనుదు రామాజానకీనాయకా ౩౨

మ స్థిరతత్త్వాధ్యానము సేయునన్నునలకుం జిత్తాబ్జభృంగంబునై |
పురుహూతాది సమస్తదేవతలకున్ బూజింపముఖ్యంబునై

పరగెన్ నీవదపంకజద్వితయమో పద్మాక్షు నీసాటిన్
 మరియేదైవములేడు యెంచగను రామాజానకీనాయకా
 శా రామా నీదయకేనుపాత్తెడను గారా వేగ న్ననావరా
 నీమాయల్లనలేనురా దెనుపరా నీకేనుభక్తుండరా । కా
 మాంఘండనుగానరా నిజమురా కొటిల్కమింకేలరా
 మా మీదం గృహ యుంచరా శ్రువు రామా జానకీ
 నాయకా

౬౫

మ చిననంబందియు వృద్ధిబొంది పిరవన్ సానారకృత్యంబు
 లం । దనియంజేసితి చాలు నింక హరి నీదాసుండనై భక్తి
 తో । జనలోకంబుననీడుకీర్తనసుధాసారంబునే గ్రోలెదన్
 మనసుంట్టి హరించు నాయఘము రామా జానకీ
 నాయకా

౬౬

మ హరి నావిన్నపమొక్కటైనవినవయ్యా పూర్వకాలమ్ము
 నన్ గరి మొరెట్లు వినంగనోపతివి గంగానందనుం
 డట్లు నీ । శరణుంజొచ్చిన నెట్లుబ్రోచితివి యాచందంబు
 లట్లుండన । న్మదినిభృంగిని జూడవచ్చునయ రామా
 జానకీనాయకా

౬౭

మ తగదా నాకభయంబునిచ్చుటకు నేదాండునయ్యుండ
 గాఁ । దగునా కంసవిదారి నన్నవిడ నా తప్పేదియో
 జెప్పుమా । పగలున్ రాత్రియు నిన్ను నేదలతు నాదావం
 బునన్ భక్తితో । మగుడన్ నాయెడ పంకమేమిటి
 రామా జానకీనాయకా

౬౮

మ జపముల్సల్పగలేదు పుణ్యనదులం జేరింగబోలెదు నే ।
 చువవాసంబులగుండలేదు విరమా యుష్మత్పదాంభోజ

మే | నెపుడున్ నాహృదయంబునన్ నిలిపి నిన్నేగొల్తు
దైత్యైఘ్న భీ | మ పరాకేమికయ్య నాయెడను రామా
జానకీనాయకా ౬౯

మ పతిసీవే గతిసీవె నాదొరవునె పాలించగానీవె నన్ | మతి
మంతుండగజేయ నీవె దయతో నన్నేలగానీవె న | న్నతి
ప్రేమంబున బ్రోవ నీవెపుడు నాయాత్ముండవున్నీవె నా |
మతిలోనిల్చినవాడవీవెకద రామా జానకీనాయకా ౭౦

శా పుట్టింపంగను వృద్ధిజేయఁగ, లయంబున్ సల్పగానీవె నీ
గుట్టున్మాయలుగానలేరు విధియుం గూఢంబుగా క్రేపు
లన్ | బట్టించేమియైన రైచక్రధర నన్పాధించు పాపంబు
లన్ | మట్టించీయగదయ్య పుణ్యములు రామా జానకీ
నాయకా ౭౧

మ మది నేనొక్కటిగంటి భక్తులయెడన్ మన్నించుచందంబునే |
నదియుంజెప్పెద నంజనీసుతుని బ్రహ్మాదుం బలిన్ వ్యా
ను ద్రౌపది నక్రూరు విభీషణున్ విదురునిం బఖ్యాతిగా
గావవా | మదియందున్ నను నట్టుజూడు మిక రామా జా
నకీనాయకా ౭౨

మ ఉడురాడ్జూటశరణ్య శేషశయనా యుత్కృష్టకీర్తిప్రభా |
విడిపోనేరవు పూర్వజన్మఫలముల్ వేధించునంచు న్భయం |
పడి నీ పాదసరోజముల్ దలచి నీభక్తుండనై తింగదా |
మదియంజేయుము నాదుపాపములు రామా జానకీనా
యకా ౭౩

మ భ్రమలు న్నాకు మరేమిలేవు యిక నీపాదాబ్జముల్ గొ
ల్వగా | భ్రమయే యొక్కటిగన్నవాడ నటులన్ పాత్యం

డనై యుండెదన్ | సమబుద్ధిన్ నిరువెడెదన్ మనమునన్
సంతోషినై యుందు నా | మమతల్లీర్నగనీన యంకెవ
రు రామా జానకీనాయకా ౮౪

మ దిననాథాయుతకోటితే దివిజాది త్యాదिसంస్తుత్యస |
స్మనిచిత్రాబనివాసభ కజనసమ్మోదాంఘ్రిపద్మద్వయా
నినునేనెప్పుడు రామరామయనుచు నీయందు సద్భక్త్యో |
మనమందుంభజియింతు గావగదెగామా జానకీనాయకా ౮౫

మ సిరికిభ రవునై సురాధిపులకున్ నేవింప దెవంబనై | హర
బ్రహ్మదులెరుంగరాని బహుమామాత్ముండవై నీవుయీ |
ధరణింబుట్టుచు దుష్టులందునుముచున్ ధర్మంబులంనిల్పు
చున్ | మరియుశ్చర్యముగా నటింతువయ రామా జాన
కీనాయకా ౮౬

శా కంటిన్ నీపదపద్మము ల్మనములో ఖండించితిన్ పాప
ముల్ | వింటిన్ నీనుచరిత్రముల్ముదముతో వ్రేలివిడం
గొట్టితిన్ | బంటన్ నిన్ను మనంబునం దలచుచుం |
భావించిమేల్చుచుం | మంటి న్నిదయజెప్పగావశమె
రామా జానకీనాయకా ౮౭

మ వరగర్వంబున నవ్విదిక్పతులనున్ వంచించికై లాసమున్ |
గరముల్సాచియునెత్తినట్టిప్రబలున్ గర్వాంధునిన్ రావ
ణున్ | సురసంఘంబులు మెచ్చ ద్రుంచితివి నీశూరత్వమున్
బల్కగా | మరిబ్రహ్మదులకైన జొప్పడునె రామా జా
నకీనాయకా ౮౮

మ అతిభక్తి నిను నెంతగానుతులు నాయాత్మక దగ్గ జే
యగా మతినింబెట్టవు యేమియంచనవు నమ్మకలేవ నా
యందునక । గతిసీవేయని యంటిగాదె యెపుడుక గా
రుణ్యముగల్గి నా । మతిలోనిల్చి కృతార్థుఁజేయగదె
రామా జానకీనాయకా ౭౯

శా క్షీరాంఘోధివిహార సర్వసుమనశ్చిత్తాబ్జసంచార శృం ।
గారాకార సుమేరుధీరగిరిరాడ్గంభీర సద్భక్తమం దారాం
భోధిసుతాత్మదార, పరతత్వాధార నీకీధరక । మారె
వ్వారిక నీవెక ర్తవయ రామా జానకీ నాయకా ౮౦

మ వనజాతిప్రభవామరేంద్రనుత దేహ సర్వభూతాదిరా ।
ద్భవకోదండవిఖండనా సకలపాపధ్వంస దైత్యాంతకా ।
ఎనవే యూర్తజనావనా యనుచు నేవిజ్ఞాపనల్ సేయఁ
గా । మనసంబెట్టక యుండుటేమిటికి రామా జానకీ
నాయకా ౮౧

మ ఇక నేనెప్పునిందలగుతు హరి నన్నివేమిగాజేసెదో యొక
మార్గంబిదియంచు జెప్పదగి జే యోదేవ నీదాసుడక ।
అకటా నాకభయంబులిమ్ము కరణాత్మా నీవెనాదిక్క
యా । మకరాక్షాసురప్రాణనిర్దళన రామా జానకీ
నాయకా ౮౨

మ మధురంబులేవిడి ఛేదుగోరుకర శక మర్త్యావళుల్ వెట్టు
లై । వృధ దైవంబులగొల్పుటేమి ఫలమో వేమారు
నిస్వేడగా । సధికారంబున మోక్షమిచ్చుటకు దేవా నీ
వైదైవంబుతో మధువైరీ యికమాటలేమిటిక రామా
జానకీ నాయకా ౮౩

మ కనకగ్రావము మందిరంబు కలుము ల్గన్నమ్మ యల్లాలు
 స ధ్వవత్ సృష్టియొనర్చువాడు సుతుడు తద్దేవత
 భృత్యులు | మునులు భక్తులు శూలి మిత్రుడనగా
 ముఖ్యుండవై కరవై | మనసొప్ప ప్రభువై నటించువ
 య రామా జానకీ నాయకా ౮౪

మ సుధ జన్మించిన తోడనే వనితవై శోలి దైత్య
 శులు | వ్యధజెంద సురబృందము ల్దనియ నీవావేళ
 వీయూషమ | తృధికంబొప్పగబోసి రాక్షసల గర్వా
 టోపములే మాన్పవే | మధురంబుల్ భువి నీచరిత్రములు
 రామా జానకీనాయకా ౮౫

శా నీరూపంబిదియంచు నెన్నదరిమానే యేరికి ధాత్రిపై
 వీరాగ్రేసరు డర్జునుం డతనికివేమాపవే రూపము
 యేరూపంబనిరూఢలేక మదిలో యీశా పరబ్రహ్మ
 యో | మారానీనతయంచు మ్రొక్కెదనురామా జానకీ
 నాయకా ౮౬

మ కరిపట్టంబున కేగి కౌరవులతో కార్యానుకూలంబుగా |
 కురుర జౌద్దను ధర్మరాజువలుకుల్ గొన్నిం దగంజెప్ప
 న | చెరువుల్ జెప్పితివంచు నీయెడను దుశ్చేష్టలలంఘ
 నభ | మరినియద్భుతరూపుజూపితివి రామా జానకీ
 నాయకా ౮౭

మ అరయ పార్వతి పాణనాథునకుమస్తాగ్రంబున రత్నమై
 వరమానీశ్వరభక్తబృందమునకు భాసిల్లుమోక్షాంకమై
 గరిమ సాయక శాయికింజననియైగన్పించుమున్నేటికి
 మరిపుటిలగు సంఘులం దలతు రామా జానకీనాయకా

మ పతినివేయని నీకునామపరనన్ బాటించి దత్సారముం
సతతంబున్ రుచిపుట్టజుటెదను నాసరికల్పము ల్దీర్చుమీ
సుతలున్కిక్కిలిచేయనేరి నెపుడున్ నోరూరమీకీతన్-
మతినిల్పెను ఒరిచుచుండెదను రామా ౮౯

మ హరి నీపాదసరోజముల్ సతమునాయాత్మన్దనన్ జేసెదన్
నెరినాకష్టములెన్నడున్ దరుగునో నేనెట్లునిన్దాంతునో
కిరుణాసింధుడ చెప్పవే దయను లోకస్తుత్య లక్ష్మీశ యే
మర కేనెప్పుడు నీకుమొక్కెదను రామాజానకీనాయకా

మ హరి శ్రీకృష్ణ యుకుంద చక్రధరకంఠారాతి వైకుంఠగుం
దిర గోపాలకి నందనందన రమాధీష్ఠానలోకేశ్వరీ
శ్వరగోవిందము రారిశౌరియనుచున్ భక్తానినంగొల్చినీ
గురు ౧౦౮౦ చ్చితి నయ్య కావుమిక రామా జానకీనాయకా

మ ఖరుని దృంచి కబంధునిం దునిమి లోకద్రోహియనా రా
వమన్ శరజాలంబులపాలుజేసి త్రిశిరున్ శాసించి దైత్యా
ళినం దర దున్నాడియు లోకము మ్మదమునొందంజేసి
తీవోదా । మరుపుల్ రావు భవశ్రుతాపములు రామా
జానకీనాయకా ౯౦

మ ఇక నెన్నింటిక నిన్ను నేవదల నాయుచ్చున్ దయాళుండవై
అకలంకుండను నీకుభక్తుడను నీయాత్మన్ సదాగొల్చెదన్
శుకభంగిన్ గృపగల్గినిశ్చలత నన్నుగాచి రక్షింపవే
మకరిందృంచి కరీంద్రుగాచుక్రియ రామా జా ౯౧

మ అదితీనందనులున్ విధాత మునులయ్యుమ్నాయముల్
దుద్రుషున్ విదితంబొప్పుగ గానలేరనగ నిన్వేడంగ నా

శక్యమే । చదువున్నను మానవాధముడ నాశక్త్యానుసారంబుగా మదిలో నెప్పుడు గొల్పుచుండెదను రామా జామ కరి నేలాగున గానావధృవు కాంక్ష లదీర్చుటెబ్బంగియో నరువాంఛావళి నెట్లా సగ్రీవో బలికా నాడెట్లు రక్షించితో యెరుగక తద్దయన్వాయునా యెడను నీవిట్లున్విచారించుటలో మదినింకాడరణంబు లేకుని రామా జానకీనాయకా

మ అహితల్పా శగవాహనా యసురసంహారా దయాసాగరా । తుహినోర్వీధరజార్చితా నిగమసంస్తత్యా జగద్రక్షకా । విహగేంద్రధ్వజచక్రహస్తవరదా విప్రభీసంసేవితా మహిపుత్రీధవ భక్తవత్సలుడ రామా జానకీనాయకా

మ అధికాశ్చక్యము నీచరిత్రములు సర్వాధీశ కీశాల్లియంబుధి బంధించుట లంకకం జనుటయుం పూర్వగురాధీశులం । పృథివింగూర్చుట వాక్యమయ్యె నిటు లే పృథ్వీశులుం జేసిరే । మధువిధ్వంస మహాత నీకెతగు రామా జానకీనాయకా

౯౭

మ కమలేశా వనమాంశృష్ణహరి లోకాధ్యక్షీరాఘవా కమలద్యేషణ కోటిపూర్ణవదనా కంజాక్ష మీపాదయుగము హృత్పద్మమునందు నిల్పితిని రమ్మా నన్ను రక్షింప నా । మమతలోదీర్పుము నీకటాక్షమున రామా జానకీనాయకా

౯౮

మ కలడన్నంతనె యుక్కుకంబమున గల్గె లేదనీరూపు నా పలుకులోయేల వినంగరావు చెపుమా పాపఘ్న నీకిట్లు భ । క్తులయందు వలపక్షముల్దగునె నాకోరెక్కల్ ప్ర

సాదించి ని | ర్గలచిత్తంబున నన్నుగాచకొను రామా
జానకీనాయకా ౯౯

శా ఏనై తే నిను నమ్మినాడ నిక నన్నేలానన్ గాచెదో |
నేనెవ్వారిదలంపలేదు నిజమే నీదాసుడన్ దీనుడన్ |
నీనామస్తుతులాచరింతు మదిలో నీధ్యానముంజేసెదన్ |
మానానీ హృదయేశ నిన్మరువ రామా జానకీనాయక

శా అయ్యా రాఘవరామచంద్ర రవంశాంభోధిశీతాంశనా
కుయ్యాలింపగదయ్య భక్తజనులం గూర్చింపయన్బ్రావ
నీ | వయ్యా దైవమటంచు వేదచయము ల్వర్ణింపవే ని
న్నయే | మమూనాకభయంబులియ్యవయ రామా
జానకీనాయకా ౧౦౦

మ పదధూళిన్ శిల నాతిజేయుచు సుహాభవ్యప్రకాశుండ
వై | కదనక్షోణిని రావణాద్యసుకులంఖంశించు వీరుండ
వై | మదిలో నిన్నదలంచు భక్తులను సంభావించు దై
వంబవై | మదియుప్పొంగ జగంబులేలుదువు రామా
జానకీనాయకా ౧౦౧

౨ సతులం బుత్రుల భ్రాతలం బ్రియముచే సఖ్యంబునన్
భ్రామికల్ | మతినింబెట్టగలేదు నీచరణపద్మంబు ల్మ
దింజేర్చియో | పతితత్రాణయటంచు నీకృపకు నేపాత్రుం
డనై యుంటి సమ్మతితోడన్ ననుగావుమీదయనురామా
జానకీనాయకా ౧౦౩

౩ శ్రీరామా సురసేవితాంఘ్రియుగళా సీతామనోనాయకా
పారావార విహార భక్తవరదా పద్మాక్షలోకేశ్వరా

వీరాగ్రేసర రావణాంతక జగద్విఖ్యాతిగా నాయెడన్
 మారుంబల్కుక యిమ్ము సద్గతిని గామా జా ౧౦౪
 శా రావే నారదసన్నత రమువరా రావే జగన్నాయకా
 రావే నివనినమ్మినాడ దయతో రావే ననుగ్గావవే
 రావే నీకు నమస్కరింతు నెపుడు రావే దయాసాగరా
 మావెన్నండవు నిన్నెనమ్మితిని రామా జానకీనాయకా
 శా నేనీదాసుడనైతి నాయఘములం నిర్జించి మీపాదము
 ల్లానంగోరితి నిమ్ము నాకు వరము న్నావం దయాదృష్టిచే
 శ్రీనాథా ననునేలవయ్య వరదా చిద్రూపసర్వేశ నా
 మా నాచిత్తమునందునిల్పితిని రామా జానకీనాయకా
 మ అనిశంబున్ భవదీయనామచరితంబై నట్టి యీపద్యము
 ల్వినినన్ వ్రాసిన బల్కినన్ దురితముల్విధ్వంసమైపోయి
 శో! భనసౌఖ్యమ్ములు నబ్బుపుణ్యములునుం బ్రాప్తించు
 నెవ్వారికిన్! మనమందుం దృఢబుద్ధినిన్ దలప రామా
 మ ఘనుడౌ శీతనమంత్రికిం దనయుడం గౌండిన్యగోత్రుండ
 స | జన్మడన్ మాటురి వెంకటాఖ్యుడ కవున్ సంతుష్టులై
 మెచ్చగా | ననఘా నే రచియించితిన్ శతక మిట్లత్యంత
 భక్తి దగ్గ | మనసొప్పన్ భవదంకితంబుగను రామా
 జానకీనాయకా ౧౦౫

